

AFGIFTEKANTOOR:
BRUSSEL X P202205

Nr 241 - Herfst 2022 (okt. - nov. - dec.)
Driemaandelijks magazine van
SOS KINDERDORPEN BELGIË VZW
Onder Hoge Bescherming
van Hare Majesteit de Koningin

GROOT WORDEN

kan je niet alleen

het magazine van

SOS
KINDERDORPEN

1963-2023

België
**Zo begeleiden
we jongeren richting
een zelfstandig bestaan**

ACTUALITEIT

Verwonderen en verbinden voor onze 60ste verjaardag

België

Op zondag 20 augustus vierden we onze 60ste verjaardag op Wonderweekend, een familie-event in de plantentuin van Meise. Donateurs, partners, vrijwilligers en de kinderen en families van onze Belgische projecten kwamen er allemaal samen voor een namiddag vol verbinding en verwondering.

Heel erg bedankt voor jullie steun door de jaren heen!

Zag je de uitnodiging niet voorbijkomen of kon je er niet bij zijn? Laat het ons gerust weten via welcome@sos-kinderdorpen.be. Er komen nog momenten!

SOS Kinderdorpen België vzw
Munthofstraat 40/1CD
1060 Brussel
Tel: 02 538 57 38
IBAN: BE17 3100 4034 5521
BIC: BBRUBEBB

SOS Kinderdorpen is een internationale, niet-gouvernementele kinderrechtenorganisatie, politiek en religieus neutraal, die zich sinds 1949 inzet voor kinderen die de ouderlijke zorg verloren of dreigen deze te verliezen.

Colofon

V.U.: Hilde Boeykens
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
Redactie: SOS Kinderdorpen - afgesloten op 8 september 2023
Foto's: Archief SOS, Basketball Belgium, Gerhard Berger, Quirine Cuyle, Alea Horst, Katerina Ilievskva, Magdalena Sikorska
Vormgeving: www.magelaan.be • Druk: The Mailing Factory
Ce magazine est également disponible en version française sur simple demande.

SOS Kinderdorpen
onderschrijft
de Ethische Code van
de VEF

EDITO

"Laat ons een bloem en wat gras dat nog groen is."

Hilde Boeykens, 18 jaar directrice bij SOS Kinderdorpen België

Beste vriend van SOS Kinderdorpen,

In ons dagelijkse werk maken we er een punt van om te luisteren naar de bezorgdheden van kinderen en jongeren. Zij zijn expert van hun eigen leven en weten beter dan wie ook wat ze nodig hebben voor hun toekomst. In het dossier van dit magazine bespreken we uitgebreid hoe we onze jongerenwerking de afgelopen jaren vorm gaven.

Maar dé vraag die jongeren vandaag met luide stem stellen, is er één die onze projecten ver overstijgt: de vraag om nog iets over te laten van onze wereld zoals we die vandaag kennen. Om onmiddellijk en daadkrachtig te reageren tegen de klimaatsverandering.

En of die vraag terecht is. Terwijl het liedje 'laat ons een bloem' van Metejoor (en oorspronkelijk Louis Neeffs) de hele zomer op de radio weerklonk, vielen we van de ene natuurramp in de andere. Hittegolven, bosbranden, overstromingen, modderstromen ... steeds intenser en extremer.

Als er één ding is wat ik onthoud van de samenwerking met 'onze' jongeren, dan is het wel dit: luisteren is één ding, maar je moet ook aan de slag met de problemen die ze aankaarten. Anders is hun moedige actie, zich bloot geven en hun stem verheffen, niet meer dan een slag in het water.

Natuurlijk vraag ik jou graag om onze projecten voor jongeren te ondersteunen met een donatie. Dat kan je via de brief bijgevoegd bij dit magazine. Maar vandaag vraag ik je graag ook om de auto eens te laten staan. Om het vliegtuig in te ruilen voor de trein. Om de verwarming straks niet één maar een paar graden lager te zetten.

Zodat er morgen nog een wereld is waarin kinderen gewoon kind kunnen zijn.

Bedankt,

Hilde Boeykens
Directrice

"Dé vraag die jongeren vandaag met luide stem stellen, is er één die onze projecten ver overstijgt."

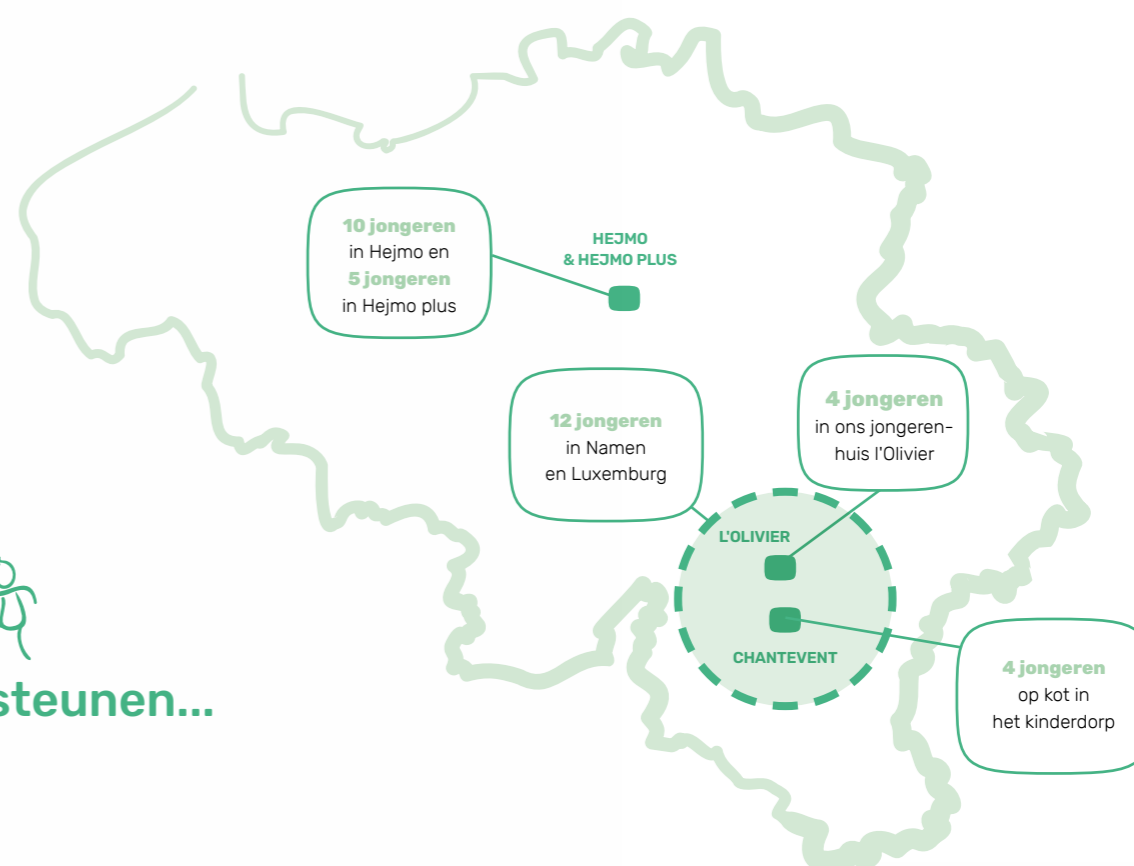
DOSSIER

Op eigen benen staan op 18 jaar? Je moet het maar doen!

Jongeren blijven gemiddeld tot hun 26ste thuis wonen. Maar als je opgroeit in de jeugdhulp, en dus moeilijk terecht kan bij je ouders of familie, ligt dat even anders. Zij moeten op hun 18 jaar al in grote mate zelfredzaam zijn. Vanuit SOS Kinderdorpen weten we dat het belangrijk is om hen niet alleen te laten ontdek je hoe we jongeren begeleiden bij de stap naar een zelfstandig leven.

Wij steunen...

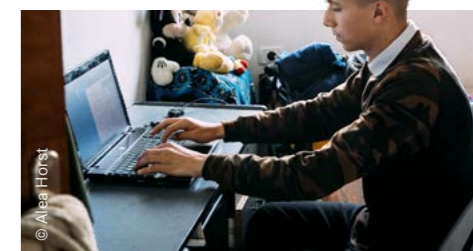
Alleen met al je vragen

SOS Kinderdorpen viert dit jaar haar zestigjarig bestaan in België. Dat wilt zeggen: 60 jaar een veilige plek bieden aan kinderen die (tijdelijk) niet bij hun ouders terecht kunnen. Vanuit die ervaring weten we dat de overgang van de jeugdhulp naar een volwassen en zelfredzaam bestaan niet evident is. Verre van zelfs. Als we luisteren naar de jongeren, dan is deze verandering een periode van angst, onzekerheid en een heleboel praktische vragen. Bijvoorbeeld: "Hoe ga ik mijn huur,

rekeningen en boodschappen betalen als ik weinig of geen inkomen heb?"

Maar ook emotioneel is het een grote stap: het betekent dat je begeleiders en vrienden waar je jarenlang mee samen woonde moet inruilen voor een nieuwe, onbekende plek. Wetende dat ze waarschijnlijk niet op hun familie kunnen rekenen. En dat ze nog niet goed weten bij welke organisaties ze terecht kunnen om hulp te vragen.

Daarom bereiden we de jongeren in onze zorg zo goed mogelijk voor op deze overgang, zodat ze de grote stap naar een zelfredzaam bestaan met succes kunnen voltooien.

Op kot in het kinderdorp

In ons SOS Kinderdorp Chantevent, in de buurt van Marche-en-Famenne, kunnen vier tieners ervoor kiezen om vanaf hun 16 jaar "op kot" te gaan. Ze kunnen dan zelfstandig gaan wonen in één van onze studio's in het kinderdorp, waar ze met de steun van onze begeleiders zelfstandig leren leven: hoe ze hun geld best gebruiken, hoe ze moeten koken, hoe ze afspraken maken. Altijd op hun eigen ritme.

"We zien bij elke jongere veel vooruitgang. Maar ze kunnen ook niet alles leren voor ze achttien jaar zijn."

En omdat we ons ervan bewust zijn dat niet alle jongeren zich klaar voelen om op achttien jaar zelfstandig te gaan wonen, hebben we sinds 2008 het jongerenhuis l'Olivier. Vier jongeren tussen 18 en 23 jaar wonen er zelfstandig, maar met onze begeleiders als vangnet. Ze doen hun boodschappen, organiseren hun huishouden, zetten hun studies of carrièreplannen voort... En onze begeleiders helpen hen zowel met praktische zaken als met emotionele ondersteuning.

Op dezelfde manier begeleiden we ook twaalf jongeren die verspreid wonen in de provincies Namen en Luxemburg.

"Individuele oplossingen op maat van elke jongere".

"Onze ondersteuning varieert van jongere tot jongere," legt Elodie uit, begeleidster van van ons jongerenproject in Wallonië. *"We werken vanuit verbinding, begrijpen wie de jongere vandaag is en wat zijn of haar dromen voor de toekomst zijn. We proberen de band met de jongeren te creëren. We luisteren naar hen en proberen van daaruit op maat in te spelen op hun noden en behoeften."*

Ook begeleidster Ine bevestigt die persoonlijke aanpak: *"Elke jongere heeft andere noden, vragen en doelen"*. Ine werkt in ons opvanghuis Hejmo Plus in Leuven. Daar bieden we een warme plek aan jongeren tussen 16 en 18 jaar die hun land zijn ontvlucht en alleen in België zijn aangekomen. Ine: *"Deze jongeren wonen meestal al ongeveer een jaar in België. Maar ze hebben zeker nog hulp nodig om hun weg te vinden in het leven hier,"* benadrukt Ine. *"We bieden zowel individuele begeleiding als begeleiding in groep. We kijken naar de noden van elke jongere op het vlak van administratie, psychosociale zorg, sociale netwerken, school en werk, budgetbeheer, mentale en fysieke gezondheid, dagelijkse activiteiten enzoverder. Het is een samenwerking tussen de begeleider en de jongere"*.

Doorheen het traject kent elke jongere zijn of haar eigen groeiproces,

vertelt Ine: *"De ene jongere evolueert op vlak van taal en openheid. Jongeren die zich gaandeweg beter in hun vel gaan voelen, durven praten en vertellen over zowel de mooie als de moeilijke momenten... Bij anderen gaat het soms om heel praktische zaken, zoals zelfstandigheid qua transport. Eén van de jongens kon bijvoorbeeld niet zelfstandig de bus nemen toen hij bij ons toekwam. Hij begreep het uurrooster niet, de busnummers en belde dan in paniek dat hij zijn weg niet vond. Toen hij Hejmo Plus verliet, kon hij met Google Maps perfect overal zijn weg vinden. Dat lijkt misschien iets klein, maar het is een hele stap vooruit*

in zelfredzaamheid. We zien bij elke jongere veel vooruitgang op verschillende gebieden. Maar tegelijkertijd kunnen ze ook lang niet alles leren voor ze achttien jaar zijn. Ze hebben dus nog veel uitdagingen eens ze Hejmo Plus hebben verlaten. Daarom proberen we na hun vertrek een organisatie te vinden die hen kan helpen, zoals bijvoorbeeld Minor Ndako. Dat is dan minder intensieve begeleiding, maar wel een goede overgang tussen Hejmo Plus en zelfstandige leven."

Jonge ervaringsdeskundigen zetten verandering in gang

We vinden het belangrijk om jongeren een stem te geven in beslissingen over de wereld en omgeving waar zij deel van uit maken. Zodat zij zelf een belangrijke rol kunnen spelen in het veranderen en verbeteren van de jeugdhulp van morgen. Daarom zorgen we er steeds vaker voor dat onze projecten voor én door jongeren worden georganiseerd. Een mooi voorbeeld vinden we bij Mélanie, die als master trainer mee werkte in ons project rond trauma-sensitieve zorg. Samen met andere jonge ervaringsdeskundigen gaf ze begeleiders en andere jeugdhulpprofessionals vormingen om beter om te gaan met complex trauma bij kinderen.

Mélanie: *"Vanuit mijn eigen ervaring in de jeugdhulp kan ik de begeleiders een ander inzicht bieden. In hun dagelijkse werking zijn ze vaak onderbemand, daardoor hebben ze niet altijd de tijd en ruimte om het standpunt van het kind te begrijpen. Ik kon hen vertellen: "Die kinderen hebben een zwaar verleden. Ik heb dat ook meegemaakt. En ik weet dat hun gedrag een normale reactie is gezien de abnormale omstandigheden waarin ze moesten opgroeien. Dat helpt begeleiders om hun reactie aan te passen. Zodat ze de kinderen nog beter kunnen ondersteunen. En ik wil hen graag bedanken omdat zij er elke dag opnieuw staan voor de kinderen."*

Twee nieuwe opvanghuizen voor tien jongeren

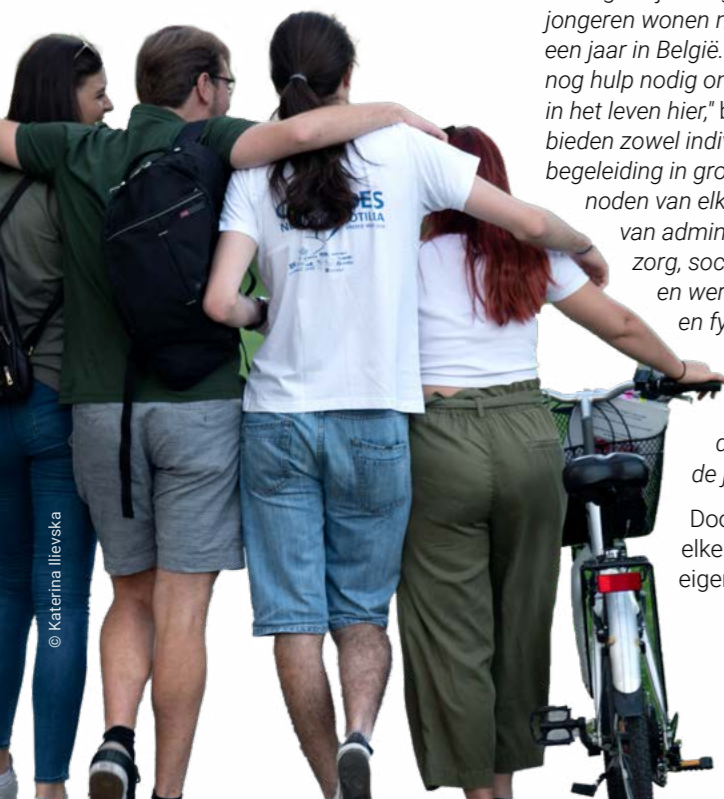
In onze projecten bouwen we zoveel mogelijk aan een klimaat waarin jongeren zich gehoord en begrepen voelen. Zodat ze zelf ook mee kunnen bepalen hoe hun dagelijks leven en omgeving eruit ziet. Dat doen we bijvoorbeeld via jongerenbijeenkomsten, maar we doorweven het ook in het dagelijkse leven binnen elk project.

Bovendien willen we hun stem ook naar een hoger niveau tillen. Recent nog spraken we met 17 jongeren over de uitdagingen die zij ervaren in hun dagelijkse leven. Welke ondersteuning missen ze? Waar hebben ze het meeste moeite mee? Op die manier willen we de stem van jongeren ook tot bij de politiek krijgen. Zodat het beleid rond jeugdhulp steeds mee geïnspireerd wordt door de noden en behoeften van de jongeren die er deel van uitmaken.

Een eerste duidelijk punt daarbij is dat we de capaciteit van dit soort jongerenprojecten moeten verhogen. Want vandaag zijn er nog heel veel jongeren die uitstromen uit de jeugdhulp zonder hulp of begeleiding. Zowel in Vlaanderen als in Wallonië krijgen we meer aanvragen dan we plaatsen hebben. Toch al een beetje goed nieuws op dat vlak:

de komende maanden mogen we in Leuven twee nieuwe opvanghuizen voor tien jonge vluchtelingen openen. Via onze digitale nieuwsbrief en sociale media houden we jullie graag verder op de hoogte.

Schrijf je in voor onze digitale nieuwsbrief via www.sos-kinderdorpen.be/newsletter

In al onze projecten brengen we kinderen groot vanuit een positieve pedagogie. In deze rubriek brengen we vanuit die visie telkens één heikel punt in de opvoeding van kinderen naar voren.

**GROOT
WORDEN**
kan je niet alleen

Bracht je kind jou ook al eens zo in verlegenheid? Durft je kapoen wel eens wijzen naar mensen die er net wat anders uitzien? Dikker of dunner, groter of kleiner, witter of bruiner? Als het gênante momentje eenmaal voorbij is, vraag je je misschien af hoe je jouw kind kan leren omgaan met diversiteit. Hilde Weekers, pedagogische verantwoordelijke voor onze Vlaamse projecten, geeft je een paar tips.

PEDAGOGIE

**"Mama, papa,
die man
heeft maar
één been!"**

Verschillen? Welke verschillen?

"In de eerste jaren van hun leven zijn kinderen erg gericht op zichzelf. Ze willen ontdekken wie ze zelf zijn en zijn niet zo bezig met de verschillen met anderen", legt Hilde Weekers uit. Geleidelijk aan raken ze vertrouwd met wat binnen hun eigen leefomgeving gezien wordt als 'normaal'. In het begin denken kinderen daarbij nog redelijk binair: *"Dit kan ik, dat kan ik niet. Dit is goed, dit is slecht".*

Beetje bij beetje beginnen ze dan verschillen op te merken met anderen. *"Natuurlijk speelt de omgeving van kinderen daarin een rol,"* zegt Hilde. *"De diversiteit van hun eigen leefomgeving en de visie van de mensen om hen heen, heeft een invloed op de manier waarop kinderen zelf de wereld zien."*

Ik zeg wat ik zie

"Kinderen uiten zich ongefilterd als ze jong zijn, maar er komt vaak geen waardeoordeel aan te pas," legt Hilde Weekers uit. *"Ze zeggen gewoon wat ze zien: een zwarte man, een dikke dame, een man met maar één been. Maar de volwassenen die hen horen, verbinden er wel een waardeoordeel aan. En het is vaak de reactie van volwassenen die kinderen leert om op een bepaalde manier naar dingen te kijken."*

Eens ze wat ouder zijn, speelt ook hun eigen sociale groep een rol. *"Niet alleen de mensen in hun directe omgeving hebben invloed, maar ook kinderen of jongeren van hun eigen leeftijd. Het is soms op dit punt dat we merken dat de ideeën van jongeren plotseling kunnen veranderen. Waar ze*

misschien tot dan toe geen problemen hadden met een anderstalige jongere in hun omgeving, kan de groep die visie beïnvloeden."

Het goede voorbeeld geven

Als volwassenen kunnen wij al heel vroeg een rol spelen in de manier waarop kinderen omgaan met diversiteit en onderlinge verschillen. Wat kan je precies doen?

Hilde: *"Het beste advies is: geef zelf het goede voorbeeld. Kinderen leren van wat ze zien. Als ze zien dat een ouder nooit contact zoekt met mensen die er anders uitzien, een ander opleidingsniveau hebben of in een andere sociale omgeving leven, dan blijft dat ook allemaal vreemd voor hen. Ze volgen je voorbeeld en zullen zelf ook niet geneigd zijn om kinderen of mensen die anders zijn te gaan ontmoeten."*

Het goede voorbeeld geven heeft ook met woorden te maken: *"Kinderen pikken onbewust onze waardeoordelen op. Als we altijd negatief of vermijdend praten over mensen die anders zijn, dan zullen ze die houding waarschijnlijk overnemen."*

Diversiteit zit overal

Maar hoe breng je kinderen in contact met diversiteit als er niet veel diversiteit is in je familie, buurt of school? Hilde Weekers nuanceert: *"Ook binnen het gezin is er altijd diversiteit. Volwassenen zijn anders dan kinderen, het ene kind houdt van muziek, de andere van sport... iedereen is verschillend."* Kinderen leren om deze

verschillen op gezinsniveau te zien en te respecteren, erover te praten, te zoeken naar ieders talenten en die te waarderen: dat zijn allemaal manieren om hen te helpen mensen te waarderen die anders zijn dan die in hun gezin. Ook kinderboeken kunnen helpen om de diversiteit uit de buitenwereld naar binnen te trekken.

"De wereld is vandaag ook een stuk gevarieerder dan vroeger," gaat Hilde Weekers verder. *"Kinderen zien verschillen als ze reizen, als ze naar de stad gaan, als ze televisie kijken, als ze op internet surfen. Het kan ook helpen om zelf na te denken over je eigen houding naar mensen die anders zijn dan jullie: "Wat denk en doe ik? En hoe beïnvloedt dit mijn kind?"*

Focus op wat je deelt

Een laatste advies van onze pedagogisch verantwoordelijke? *"Richt je niet alleen op de verschillen tussen mensen, maar ook op wat je deelt. Ook al zien we er helemaal anders uit, we hebben altijd nog dingen gemeen. Vanuit diversiteit samen plezier hebben, samen leren en samen vooruitgang boeken: dat is goed voor jou én voor de ander."*

Vijf tips om je kind diversiteit te leren waarderen

1. Geef het goede voorbeeld, zowel in daden als in woorden.
2. Leer je kind om verschillen te zien en te waarderen, te beginnen binnen je eigen gezin.
3. Trek diversiteit naar binnen via bijvoorbeeld kinderboeken.
4. Praat open met je kind over wat het om zich heen ziet, hoort en ervaart.
5. Richt je niet alleen op verschillen, maar ook op wat je deelt.

Op zoek naar een goed kinderboek rond diversiteit? Probeer deze eens: Wilma Wonder – Hanne Luyten

IK STEUN

Belgian Cats zetten zich in voor onze Leuvense projecten

Deze zomer mochten we onze Belgische nationale basketbalploeg -kersvers Europees kampioen- verwelkomen in onze projecten in Leuven.

9 juni 2023, De Belgian Cats zijn nog geen Europees kampioen geworden. Maar ter voorbereiding van het EK komen ze wel samen op bezoek bij ons opvanghuis Hejmo en onze kindvriendelijke ruimte Knus, beiden op de Scheutsite in Leuven.

De helft van de Cats ging een partijtje popcorn (basketbalspelletje) spelen met onze jongeren van Hejmo, opvanghuis voor niet-begeleide minderjarige vluchtelingen.

De andere helft ging op schattenjacht met de Oekraïense kinderen van onze kindvriendelijke ruimte. Dat op zich was al een bijzondere belevenis voor de kinderen en jongeren. Als kers op de taart konden ze de Europese kampioenen daags nadien ook live aan het werk zien tijdens de oefenmatch tegen China. Een unieke belevenis!

Bedankt voor jullie steun, Belgian Cats!

"Dit bezoek was een serieuze reality check. We hebben dan ook heel erg veel bewondering voor het werk dat jullie doen."

IK STEUN

"Ik geloof nog steeds dat we onze samenleving ten goede kunnen veranderen"

Isabel vertelt ons waarom ze besloot om SOS Kinderdorpen in haar testament op te nemen.

Isabel heeft zich haar hele carrière ingezet om kinderen te helpen sterk op te groeien: "Ik ben lerares en zit al mijn hele leven in het vak," legt ze uit. "Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in de wereld van kinderen en ik heb altijd gehoopt een verschil te kunnen maken voor een betere, meer zorgzame en geëngageerde samenleving. Mijn werk heeft me geleerd om de menselijke kant van het leven te zien."

Als leerkracht heeft Isabel zelf ook gezien dat helaas niet alle kinderen dezelfde kansen hebben in het leven. "Klaslokalen verbergen veel pijnlijke realiteiten die we niet mogen negeren: we moeten onze ogen openen en ons ervan bewust zijn dat deze kinderen hulp nodig hebben. Daarom heb ik besloten om SOS Kinderdorpen in mijn testament op te nemen, zodat geen enkel kind achterblijft."

Originele tekst: SOS Kinderdorpen Spanje

Welkom op onze Ronde Tafels over testamenten

Overweegt u om kinderen te helpen via uw testament? Wij beantwoorden graag uw vragen in aanwezigheid van een expert in successierechten tijdens een van onze gratis ronde tafels:

- Donderdag 14 maart 2024 in Kortrijk
- Donderdag 17 oktober 2024 in Hasselt

Om u in te schrijven, contacteer onze collega Catherine op catherine@sos-kinderdorpen.be of telefonisch op **02 538 57 38**. Wenst u een persoonlijk gesprek? Contacteer Claude, onze adviseur testament via claudes@sos-kinderdorpen.be of telefonisch op **0475 92 15 68**.

ONDERTUSSEN BIJ

SOS Kinderdorpen

Beleef het leven van een kind dat op straat leeft in Kinshasa

De virtual reality film 'Kinshasa now' dompelt je als kijker onder in het leven van een kind dat op straat leeft in Kinshasa. Eind mei konden een veertigtal mensen die onze projecten in Congo ondersteunen die belevenis met een VR-bril ervaren. De regisseur van de film en onze ambassadrice Kim Gevaert, die onlangs onze projecten daar bezocht, waren er ook bij om hun ervaringen te delen.

Carrefour organiseert voor het derde jaar op rij de actie 'Solidair Afronden'

Onze collega François (rechts) met een grote glimlach: de klanten van Carrefour droegen opnieuw massaal bij voor de campagne Solidair Afronden. Van 16 tot 31 mei bood de winkelketen hen de kans om hun kassabon naar boven af te ronden. Met het verschil steunen ze onze Belgische projecten. Al die kleine beetjes samen resulteerden in een opbrengst van maar liefst €110.000. Een hele dikke dankjewel aan Carrefour en al hun klanten.

Eén van de jongeren uit ons opvanghuis Hejmo gaat z'n eigen weg

Een nieuw hoofdstuk start voor één van onze jongeren uit ons opvanghuis Hejmo bij Leuven. In juni nam hij afscheid van de begeleiders die jarenlang naast hem stonden. We zijn trots op de weg die hij aflegde, op de moed en veerkracht die hij doorheen zijn traject toonde en op de zelfstandigheid die hij ondanks zijn jonge leeftijd verwierf. Onze begeleiders blijven hem graag ook in de toekomst volgen en natuurlijk is hij altijd welkom om nog eens op bezoek te komen in Hejmo.

Allianz-medewerkers lopen zich in het zweet voor ons opvanghuis Hejmo

Tijdens de SOS Run eind augustus liepen de Allianz medewerkers samen 674 kilometer om geld in te zamelen voor een van onze Belgische projecten. En ook twee jongeren van ons opvanghuis Hejmo liepen mee op het event, dat georganiseerd werd door Sportizon. Dankzij deze sportieve prestatie konden de jongeren van Hejmo een outdoor fitnessruimte bouwen. Die is ook open voor de andere buurtorganisaties en -bewoners, waardoor het meteen een plek wordt om laagdrempelig te connecteren. Bedankt Allianz!

Masterproef berekent sociale winst van één van onze Belgische projecten

Yaremma Vengrynovych, Belg met Oekraïens roots, heeft zijn master in business engineering aan de KU Leuven op zak! Voor zijn masterproef ging hij op zoek naar de Social Return on Investment van onze kindvriendelijke ruimte voor kinderen uit Oekraïne in Leuven. Yaremma: "Als alles volgens plan gaat, zal elke geïnvesteerde euro het komende jaar bijna vier euro sociale meerwaarde opleveren." Een resultaat waar we best trots op mogen zijn. Yaremma kreeg voor zijn masterproef een 17 op 20.

Wij geloven in de kracht van familie. Daarom nodigen we onze lezers uit om hier een verhaal te brengen van iemand die voor hen een wereld van verschil maakt.

Van broer tot broer

De laatste woorden van een kleine broer die recent zijn grote broer verloor.

"Als eerbetoon aan hem heb ik besloten om alle mensen te ontmoeten die mijn leven hebben veranderd en hen te vertellen hoe belangrijk ze voor me zijn."

Hij was mijn vriend.

Hij was mijn gids.

Hij was mijn makker in muziek.

Hij was mijn held.

Hij was mijn buurman op kantoor.

Hij was een goede mens.

Ik ben hem kwijt.

Help mij hem terug te vinden, in deze nieuwe samenstelling.

Hij was mijn broer.

Met Yvan erbij waren we één geheel.

Alle drie zo verschillend en tegelijkertijd onafscheidelijk.

De grote: de wijze, de klassieke, de bescherming, de waarden...

De middelste: de uitdaging, het ondernemerschap, de muziek, de vrijgevigheid...

De kleine: de wegloper, pop, kunst, humor...

We zijn een wiel van onze driewieler verloren.

Willens nillens.

Ik hopen dat onze geïmproviseerde tandem dezelfde vitaliteit kan vinden.

En als er ooit een wiel kapot gaat, dat we door hem de kracht vinden om opnieuw te beginnen.

Bernard, we rekenen op jou.

Want jij was altijd diegene die onze banden oppompte, voor we op onze traditionele familie-uitjes vertrokken.

Mami, je bent een van je drie 'moumouchkes' kwijt.

Ik weet hoezeer Bernard je leven vulde met zijn woorden, zijn telefoontjes, zijn zorgzaamheid...

Ik ga proberen om deze tragedie voor jou te verlichten.

Je kunt erop rekenen dat Florence, de kinderen en ik de leegte die Bernard achterlaat met al onze aandacht zullen opvullen.

"Hij heeft mijn leven veranderd"

Ik kreeg deze woorden van verschillende mensen na zijn heengaan.

"Hij heeft mijn leven veranderd"

Dat vond ik opvallend.

Heeft hij MIJN leven veranderd?

Ja, een grote broer verandert altijd het leven van zijn jongere broer...

Dus ja, Bernard, je hebt mijn leven veranderd.

Jij hebt me de weg gewezen...

En toen realiseerde ik me dat we veel te weinig tijd nemen om degenen van wie we houden te vertellen dat we van hen houden, aan degenen die ons leven hebben veranderd, hoe belangrijk ze voor ons zijn geweest.

Als eerbetoon aan hem heb ik besloten om alle mensen te ontmoeten die mijn leven hebben veranderd. Hen te vertellen hoe belangrijk ze voor me zijn. Hen een dikke knuffel te geven.

Laat ons Bernard zijn voorbeeld doorgeven door levens te veranderen, levens te verbeteren. En geen seconde langer te wachten om te praten met zij die ons leven veranderden.

Dank je, Bernard, voor het licht dat jouw vertrek ons biedt.

Vaarwel, broer.

WAAR ZIJN ZE NU?

Sylvine :

Sylvine (20) was 15 toen ze in ons SOS Kinderdorp Chantevent bij Marche-en-Famenne toekwam. Recent verliet ze onze projecten om een zelfstandig leven op te starten.

"In het begin wilde ik niet echt geplaatst worden", herinnert Sylvine zich. "Maar ik heb bij SOS Kinderdorpen geweldige mensen ontmoet. Het heeft me echt geholpen." Sylvine ging al snel op semi-zelfstandige basis wonen in het kinderdorp, om wat later naar ons jongerenhuis l'Olivier te verhuizen. Daar leren jongeren op eigen benen staan, met de steun van onze begeleiders.

"Ik moest voor mezelf zorgen: koken, schoonmaken... maar de begeleiders hielpen me met boodschappen doen, als ik een probleem had met mijn rekeningen of als ik een stuk administratie niet begreep," legt ze uit. "Ik vond de begeleiders echt aardig. Ik vond het leuk om mijn verhalen met hen te kunnen delen. Als ik hulp nodig had, waren ze er. Ze gaven me advies."

Recent verhuisde Sylvine naar haar eigen flat en ze vond net werk. Ze kijkt best fier terug op haar traject: "Ik ben trots op alles! Trots dat ik mijn diploma winkelbediende heb gehaald. Trots dat ik het goed heb gedaan voor mezelf. Trots dat ik onafhankelijk ben. Trots dat ik mijn flat goed kan beheren. Ik heb het echt goed gedaan. En het kinderdorp en de jongeren die ik daar heb ontmoet, hebben me enorm geholpen."

Vandaag hoopt ze dat alle jongeren die moeilijkheden ervaren net als zij hulp vinden: "Dat ze niet aarzelen om hulp te vragen als ze die nodig hebben. En dat ze sterk en moedig blijven. Zelfs als ze op hun dieptepunt zijn, kunnen ze altijd weer omhoog klimmen."

"Ik ben trots op alles!
Ik heb het echt goed gedaan."

Wil jij ook een ode brengen aan iemand die jou kracht heeft gegeven? Laat het ons weten met een mailtje naar lola.dumoulin@sos-kinderdorpen.be of bel 02 538 57 38.

PROJECT IN DE KIJKER

Families versterken in DR Congo en Burundi

In mei ging onze ambassadrice Kim Gevaert samen met haar gezin op bezoek bij onze projecten in Congo. Ze zag er onder meer hoe onze Congolese collega's families in moeilijkheden versterken, zodat hun kinderen nooit alleen komen te staan. We helpen de gezinnen om een duurzame bron van inkomsten op te starten, en in tussentijd zorgen we dat de kinderen naar school kunnen, toegang hebben tot medische zorg en gezond kunnen eten. De families op de foto startten bijvoorbeeld samen een landbouwcoöperatie. SOS Kinderdorpen kocht het terrein voor hen en begeleidt hen bij de oogsten. Zodat ze hier later zelf mee aan de slag kunnen.

Wil jij families in moeilijkheden duurzaam ondersteunen?

Word meter of peter via sos-kinderdorpen.be of doe een gift op rekeningnummer **BE17 3100 4034 5521**.

**SOS
KINDERDORPEN**

SOS Kinderdorpen België vzw: Munthofstraat 40/1CD - 1060 Brussel
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
IBAN: BE17 3100 4034 5521 • BIC: BBRUBEBB